

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fie-care d'oue septemani cu adausulu Foisioerei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori fiancate, adresate câtra espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 58.

ANULU XXV.

Sibiu 24 Iuliu (5 Aug.) 1877.

Pentru celealte pârti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru antai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a d'ou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Resbelulu.

O telegrama de Marti din *Constantinopol* publica o noua victoria a turciloru asupr'a rusiloru la Plevn'a, cale de d'oue poste spre media-di dela Nicopoli. Au cadutu, dice telegram'a turcesca, in batali'a dela 30 si 31 Iuliu 8000 rusi morti si 16,000 rusi raniti, pe candu turci 100 morti si 300 raniti. Rusii, se dice in telegrama, avura in lupta 60,000 si 3 regimente de cavaleria, turcii 70,000 luptatori.

La tota intemplantarea rusii de sub Krüdener au avutu nenorocirea a fi respinsi. Acest'a se constatéza din Petersburg oficialu. „Polit. Corr.“ inse reduce tota treb'a la unu atacu asupr'a orasielului Plevn'a, in care turcii din positiuni favorabile s'au aparatu cu multa bravura, dara in care, de alta parte, si rusii fiindu mai putieni si cá agresori s'au luptatu cu indoita bravura, cu tote cá fara succesu. Perderile rusiloru le tacséza „Polit. Corr.“ cu 2000 morti si 4000 raniti. Cátu de mari au fostu perderile turciloru nu scimu, dara „P. Corr.“ spune ca si turcii trebuie sa fia avutu mari perderi.

In 21 st. n. a avutu locu o lupta pe Dunare la Buiaciu (lini'a Silistria si Cernavoda) intre „Fulgerulu“ vasulu românú de resbelu si unu monitoriu turcescu. Lupt'a s'a terminatu cu retragerea monitoriului intr'o stare cu totul derangiata. Monitorulu érá aprópe sa cada in mânilé oficerului romanescu de marina *Murgescu* si ale locotenentului rusescu *Dubasioff*, déca nu-i veneau intr'ajutoriu de câtra Silistria d'oue nai turcesci de resbelu care l'au si acatiatu si teritu dupa sine.

Dela 27 Iuliu inca se scriea unei foi din Vien'a, ca in cuartirulu generalu românú dela Poian'a se desfasura o activitate deosebita. Tóte pregatirile pentru trecere se facu, si atitudinea trupeloru, cu tote ca indura lipse si neajunsuri multe, este buna. Intr'unu consiliu de resbelu maioritata, se dice in raportulu foiei vienesé, a fostu contr'a trecerei preste Dunare. Cu tote aceste pregatirile se continua. Pontónele preparate la Galati se aducu pe drumulu de feru la Turnu-Severinu, de unde pe Dunare se transporta mai departe pâna la locul de trecere. Acest'a se dá cu socotél'a va fi la Gul'a-mare, intre Gruia si Calafatu.

Alte detaiuri de pe teatrulu resbelului le afla cetitorii in scirile ce le reproducemu dupa „Press'a“ din Bucuresci.

Petrosiani, 28 Iuliu. Rusii au inceputu sa construiésca unu podu pe Dunare in fati'a satului Petrosiani. Acestu podu este putienú innaintatu, drumurile suntu pline de carutie aducendu lemne pentru podu care pare ca se construiesce pentru a scurtá transportulu grosului materialu destinatu pentru asediulu Rusciucului. Acestu materialu sosindu cu drumulu de feru Bucuresci-Giurgiu, va avé astfelu unu scurtu drumu de facutu pre pamentu.

Turcii nu paru a voi a permite constructiunea podului dela Petrosiani.

Zimnicea, 28 Iuliu. Podulu dela Zimnicea este in escelenta stare. Elu este traversatu pre fia-care di de numerozé regimente si de o forte artilerie, cari sosescu din Russia si mergu a ajunge corpulu de armata destinatu a asediá Rusciuculu.

Sistovn, 28 Iuliu. Eata detaiuri in privintia luplei dela Plevn'a care a avutu locu la 20 curentu:

Prim'a brigada din a cincea divisiune rusa ataca Plevn'a fara deslusiri precise asupr'a fortieloru turcesci. Ea fu respinsa dupa unu viguros atacu si se retrase la Bryslan, localitate situata in drumulu Nicopolei, la 20 verste de Plevn'a. Rusii avura 3 oficeri superiori si 12 oficeri subalterni ucisi; unu generalu de brigada, 2 ofitieri superiori si 34 ofitieri subalterni raniti; 1880 soldati fura pusi in neputintia de a mai luptá, parte ucisi parte raniti.

Numerulu perderiloru suferite de rusi se esplica prin acestu faptu, ca ei intrasera fara aperature in stradele Plevnei, candu au fostu surprinsi de-odata printro viua cananada care esia de prin ferestrele caseloru; prin gaurile de pivnitie si care determiná in fine retragerea loru.

Afacerea dela Plevn'a este primul esiecu suferitu de rusi dela inceputulu campaniei.

Ternov'a, 25 Iuliu. Eata indicatiuni precise asupr'a operatiuniloru rusesci in Balcani: La 13, divisiunea Gurko se apropia de Balcani; la 14, ea ataca pe neasteptate pre turci cari ocupau Ain-Keui si i goni de aci. In acea séra, turcii primira numerozé reinterari si se incercara sa reia ofensiv'a; dar' fura din nou batuti si respinsi. Cazacii i urmarira pâna la miediuulu noptiei, imprascindu-i in tote pârtile. La 15 generalulu Gurko se asiédia la Ain-Keui, de unde ajunse cu recunóscerile in tote directiunile. Un'a din aceste recunósceri cuprindeu trei escadróne de cazaci intâlni pre inimicu in directiunea de Yeni-Saghr'a. Cazacii descalecara, incepura focurile si cerura reinterari generalului Gurko, care trimise dragoni si artilerie. D'abiá sosira aceste reinterari si turcii luara fug'a. La 16, generalulu Gurko plecá la Kazanlic; la jumetatea drumului, elu gasi orasiulu Oufiani forte ocupatu. Elu fu obligatu de a angagiá tota artileri'a sea si 4 batalióne de tiraleuri, pre candu cavaleri'a sea reusise a întórce pre inimicu. Turcii perdura 2000 ómeni, unu drapelu, trei tunuri, mai multa de 500 de prisionieri, intre cari caimacamulu din Kazanlic. La 17, generalulu Gurko ocupa Kazanlic si in aceea-si séra Schipka care fu atacata din frontu de trupele rusesci venite din Ternov'a. La 18, elu incepú ataculu contr'a Tvardzei, cáruia i lua prim'a positiune. Elu éra la 700 de pasi de a d'ou'a positiune candu turcii ridicara stégulu albu si facura sa inainteze parlamentarii. Generalulu Gurko ordoná de a încetá foculu. Ei se pregateau a primi pre parlamentari, candu turcii incepura cu lasitate focurile. Cu tote acestea rusii iau o a d'ou'a positiune. La 19, unu parlamentarú, autorisatu de pasi'a a tractá conditiuni de capitulatiune, veni la generalulu Gurko, care le dete terminu pâna la amiédi de a se predá. La amiédi neprimindu nici unu respunsu elu érá sa reincépa ataculu; dar' lagarulu turcescu érá golu. Turcii fugisera spre estu, parasindu tunurile lor. Raniti si prisionierii rusi cari érau in mânilé loru au fostu gasiti mutilati intr'unu chipu oribilu, nasulu, urechile, picioréle, bratiéle si pârtile genitale taiate. Rusii ocupa astadi defileurile balcanice din Tunji si Kazanlic pâna la Baldzilar, care este situatu de ceea-lalta parte a Balcaniloru.

Ternov'a, 26 Iuliu. 800 prisionieri turci intre cari mai multi oficeri, au fostu prinsii in pregiurimile dela Kazanlic si adusi astadi inaintea marelui duce Nicolae. Ei suntu tractati cátu se póte de bine. Rusii intrebuintiéza numerosi soldati la constructiunea drumului din Ain-Koui care trece printre Balcani. Acestu drumu va fi in curendu practicabilu pentru artilerie si pentru trenulu de echipagie.

Ternov'a, 27 Iuliu. Sgomotele ce au circulatu aici dicu ca Ahmet-Ejub-pasi'a indreptéza spre Plevn'a trupe venindu din Vidinu, pre candu Abdul-Kerim trimite din Siuml'a alte trupe cari s'aru fi ducendu la Monastyr. Cei dintâiu atacara arip'a drépta a rusiloru si cei d'ai doilea arip'a stânga. Obiectivulu turciloru aru fi de a relúá positiunile ce au perduto pe Jantr'a, si de a taiá lini'a de retragere cuartierului generalu si armatei rusesci ce ocupa in Bulgari'a unu triunghiu a cáru inaltime este la Schipka cu basa prea strimpta pre Dunare dela Nicopoli la riulu Jantr'a. Rusii indrepteazu fortie numerozé spre Plevn'a si nu voru lasá turciloru timpulu de a operá concentrarea. O incaierare seriósa este imininte de acésta parte. Dupa afacerea dela Plevn'a, unde rusii fura fortati de a se blocá, turcii nu urmara pe rusi.

Nicopoli, 29 Iuliu. *Eri séra, alu cincilea regimentu românú a trecutú Dunareá si a ocupatu Nicopoli. Drapelulu românú fálfaie pre orasiu. Restulu din a patr'a divisiune trece in acestu momentu.*

Vien'a, 29 Iuliu. Se anuncia ca 25,000 rusi suntu concentrati inaintea Plevnei contr'a a 27,000 turci.

Rasgrad, 28 Iuliu. In lupt'a ce a avutu locu ieri lângá Rasgrad si unde Aziz pasi'a a fostu ucisu, Feisk pasi'a si alti trei oficeri au fostu gravu raniti si au muritu.

Zimnicea, 30 Iuliu. — Siése vapóre de transportu incercându-se a parasí Rusciuculu remorcându slepuri, fura atinse de bateriele ruse din Sloboz'a. *Dóue din aceste vapóre fura cufundate, unu alu treilea gravu lovitú se námolí. Cele-lalte trei scapara.*

Târnov'a, 29 Iuliu. Se aducu pe fia-care di detasiamente intregi de soldati turci cari, despartiti de armat'a lor dela trecerea Balcaniloru, se predau cu discretiune cu arme si bagagie. Mai multi din acesti soldati apartienú gardei imperiale turcesci. Oficierii prisionieri suntu tratati de cátra rusi cu cea mai mare generositate. Ei primescu câte o rubla pe fia-care di. Marele duce Nicolae veghiéza personalu la acea cá sa nu fia lipsiti de nimic'a.

Proprietátile musulmane parasite suntu supravegiate de politi'a rusésca. Este opritu de a le visitá fara autorizatiune speciala.

Kazanlic, 28 Iuliu. — Corespundenti, de diverse nationalitati asistandu la trecerea Balcaniloru fura atátu de indignati la vederea mutilatiuniloru seversite de turci asupr'a ranitoru rusesci, încátu se decisera in unanimitate de a adresá procesu verbalu de aceste acte barbare pentru a le semnalá indignatiunei Europei.

Atasiatulu militarú alu Germaniei constatá ca, de d'oue ori turcii ridicara drapelulu parlamentarú pentru a 'putea, in dispretiulu dreptului gintiloru, sa insiele mai bine pe rusi si a-i impuscá cu lasitate prin surprindere.

Kazanlic, 29 Iuliu. Divisiunea Gurko continua miscarea sea dincolo de Balcani. Ea ocupa Eski-Saghr'a. A impinsu pâna la Yeni-Saghr'a detasiamente cari au taiatu drumulu de feru si firele telegrafice dela Jamboli la Philipopoli si Constantinopoli. O mare panica domnesce in armata si populatiunea de dincolo de Balcani. Musulmanii inainte de a parasí orasiéle séu satele lor ucidu séu iau cu fortie pre crestini cu densii. Adrianopoli este aprópe desiertu. Pretutindenii, pe unde suntu bulgari, rusii suntu priimiti cu cea mai mare simpatie.

Biel'a, 29 Iuliu. Corpulu lui Tiarevici

activéza operatiunile eontr'a Rusciuculu. Drumulu de feru dela Rusciucu la Varn'a a fostu taiatu de rusi. Bloculu fortaretiei va fi compectu in câte-va zile.

Biel'a, 29 Iuliu. Cuartirulu generalu alu imperatului este aici. Drapelele luate inimicului la trecerea Balcaniloru au fostu prezentate lui Alexandru alu II de fiulu marelui duce Nicolae, care a lúatu o parte stralucita la acésta periculósa afacere. Rusii iau mesuri pentru a garantá cele d'oue aripi ale lor contr'a unei incercári eventuale ale turciloru.

Mobilisare.

Eata unu cuventu, care de unu tempu incóce face rotund'a prin diurnalele de tóte colorile si este comentatu in atâtea moduri. Cu tote aceste inca nu e in positiune publiculu de a-si dá respunsulu hotaritu, ca mobilisase-voru, adeca, se voru pune in miscare corpurile nóstre austro-ungare, si câte si spre care sfersitu.

Scirile despre consiliulu de ministri in acésta privintia afirma numai ca mobilisarea este lasata la aprecierea ministeriului de externe. De aci incolo se insira lantiu unu numeru mare de presupuneri, dupa cu si le dorescu presupunetorii. Unii dicu ca se voru mobilisá tóte corpurile; altii ca numai unele; unii dicu ca pentru de a aperiá interesele monarchiei in momentul candu dupa resbelu va veni treb'a la frângerea pânei; altii dicu ca pentru o actiune contr'a Rusiei séu pentru o actiune, care sa nu fia indreptata nici contr'a Rusiei, nici contr'a Turciei si asiá mai departe.

„Fremdenblatt“, carea trece de fói'a inspirata din ministeriulu de externe, vine in cele din urma si mulcomesce emotiunile produse, dicendu ca, afara de plenipotentia data cancelariului Andrassy, de a mobilisá candu va aflá cu cale, tota masinari'a statului functiuneá neconturbata cá si mai nainte. Semnu dara ca monarchi'a nóstra nu se afla inca in ajunulu unei actiuni in afara; ceea ce insemnéza ca mobilisarea inca nu este in nemijlocita apropiare.

Midhat-pasi'a petrece de mai multe zile in Vien'a si a fostu primitu de c. Andrassy.

Cetimu in „Press'a“:

„La Roumanie Indépendante“, este titlulu unei brosiuri aparute in limb'a francesá la Parisu. Acésta brosiura insusiesce meritulu de a ne face cunoscuté, afara din tíera, drepturile, istori'a si aspiratiunile poporului nostru cá natiune.

Aru fi tempulu.

Foile magiare se intrecu necontenitu a vorbi cu despretiu despre Romani'a si in genere despre romani. Nu ne putem esplicá acésta procedere, carea nu este nici in interesulu nationalitátiéi magiare si carea in consecuintiele ei este si antipatriotica. Numai cu mare durere trebuie sa cautámu in viitoriu candu vedemu acésta fatala necunóscere a intereselor din partea unei nationalitáti care are si insusiri frumóse inse forte putienú spiritu de politica practica.

Reproducemu urmatórele linii dupa „U. p. A.“ prin care le punemu o noua oglinda politica spre a vedé cum densii, magiarii, prin netactulu lorú, instrainéza pre aliatii lorú naturali pre romani si cum suntu judecati in afara:

„Nu e di, in care pré bunii stapanitori de preste munti sa nu defaime, cu o nespusa placere, totu ce vedu la noi, totu ce audu despre noi, totu ce se face la noi.

Ací afecta temerea, cu gându cá s'o inspire; ací se dicu amenintati, pentru cá sa póta amenintiá.

Este o sistema, e o concertare comuna intre densii, cá totu ce e romanescu sa fia numitu reu, barbaru si injositu; cá poporu si reprezentanti, partide si particulari, legi si institutiuni sa le batjocorésca in chipulu celu mai desgustatoriu.

In tempii mai de curendu, acésta turbare ajunse la culme. Si motivele suntu destulu de cunoscute. Nu facemu decátu sa le resumámu in trécatu.

Declaratiunea de resbelu, facuta de cátra rusi Turciei, improspetá dorumu magiaru pentru nisce frati atátu de scumpi cá turcii.

Preste putienu, softalele din Stribulu intreprinsera unu pelerinagiu la Pest'a. Nici românii, nici slavii, nici grecii nu le zimbira si nu-i imbratisasera. Din contr'a. Atunci ungurii proclamara, cá sfidare si in ciud'a tuturoru popóreloru, ca singura natiunea turco-magiara stá in fruntea civilizatiunei moderne. Déca celu putienu s'aru fi opritu ací! Dar' nu. Ei nu incetara de a repetá ca armat'a romána e „o adunatura de fricosi“, pe care voru aruncá-o in Dunare cu unu singuru regimentu de honvedi.

Resbelulu incepú. Tunulu dela Calafatu anunciá independinti'a Romaniei. Mirosulu acestoru prime bómbe fú de unu efectu si mai îndárjitoru pentru bunii nostri vecini: cáci de atunci incóce, nobile guri spumega de injuraturi, nobile inime se stringu de necasu, nobile suflete ardu de setea resbunárei.

Eata de ce diuaristii buniloru nostrii vecini se iau la intrecere, care sa arunce mai multu decátu altulu totu soiulu de negre calumnii asupr'a némului românescu.

Dar' nu de eri de alaltaeri adoptatu-au magiarii o astfelu de procedere. Ea datéza de multu, de multu de totu; si déca o semnalámu in aceste momente, este pentruca cu intristare suntemu datori a constatá ca ea a fostu deapaururea aceasi, fára deosebire de nuanti'a partidei ce se aflá la putere.

Sa nu se dica dar' ca magiarii ne insulta pentruca guvernulu de ali e „radicalu“, dupa espresiunea adversariloru nostri politici. Cáci la 1872, conducerea afaceriloru erá in mân'a cabinetulu Catargi, si cu tóte acestea diuariulu „Alföld“ nu se sfía sa publice, in Nr. 38, ca in acésta tiéra se afla „tóte mestecaturile pecatului, totu reulu, tóta murdari'a si netrebniaci'a omenirei“; ca româniloru, „poporulu celu mai prapaditu si mai decadiutu, mai lasiu si mai inertu, le trebuie sclavia si lantiuri ferecate, iér' nu constitutiune si libertate“, si ca in fine „acestu nému depravatu trebuie sterpitu din radecina.“

Déca dar' astfelu vorbiau pe atunci, in tempi de pace si de linisce, pe cându se trimbitiau pe tóte tonurile bunele relatiuni dintre unu statu si altulu, adeca dintre cabinetulu pesténu si celu bucuresceanu din 1872, cum sa ne mirámu ca aceleasi injuraturi se reinoescu astadi, in urm'a impregiuráriloru ingreunatóre de mai susu?

Ne vomu mirá insa de persistinti'a acestei orbiri, care 'i face sa uite propriile loru suferintie si propriulu loru trecut.

Nu libertate si constitutiune, ci sclavia si ferecate lantiuri ne dorescu nóue, in secululu alu XIX-lea, cine? ungurii, cari pâna mai deuna-di — cáci ce suntu 10—15 ani in viét'a unei natiuni! — cari pâna mai deunadi suspinara cu amaru dupa libertate si constitutiune, sub lantiurile ferecate ale sclaviei!

Sa fimu sterpiti de pe fati'a pamentului ceru pentru noi, in secululu alu XIX-lea, cine? Ungurii, cari adi se proclama, impreuna cu turcii, singurii fruntasi si premergatori ai civilizatiunei din secululu XIX-lea!

Netrebniaci'a omenirei spunu ungurii, in secululu alu XIX-lea, ca se afla unde? In acésta tiéra care, odinórá, le defe cea mai desinteresata si mai generósa ospitalitate; unde, dupa 1848, se refugiasera cu miile cersindu pe stradele si prin curtile nóstre si unde gasira fratiescu ajutoriu.

Ei bine, acestoru nesocotite clevetiri seculare, Romanulu a respunsu in totu-déun'a cu o nobletia care-i face onóre.

Románulu n'a doritu nimenu, si mai putenu bravei natiuni magiare, nici lantiurile sclaviei, nici exterminarea de pe fati'a pamentului, ci din contr'a, elu le planse de mila, cându se aflau in strimtóre.

La provocári si calumnii, respunse prin fapte, prin munca neintreputa pentru reorganizarea interna, pentru indreptarea si alcatuirea legiuriloru, pentru respandirea luminei si propasirea civilisárei.

La amenintiári sfaraitóre Románulu respunse prin tacerea dispretiului; cáci ce altu merita infumuratulu care, abiá scapatu de asuprire, vine sa amenintie si se insulte pre celu nescapatu cu totulu de dens'a, numai pentru ca se afla ajutat, pentru momentu, de elementulu austriacu, cu unu contingentu mai insemnatoriu, dar' in contr'a cáruia s'a luptatu de mórte si 'i póta o ura de mórte?

Ear' adi... la strigatulu de „sclavia, de lantiuri ferecate, si de stirpire din radecina“, adi Románulu respunde prin libertate, prin independintia, prin vitejia.

Ca e viu neamulu românescu de ací si de airea, le-a spus'o si necontenitu le-o spune totu poporulu, prin manifestári liniscite si staruítóre de cele mai nobile simtieminte.

Fiinduca dar' ne fú vorb'a despre eternele batjocoriri ale binevoitoriloru vecini unguri, cari se reinoiescu pe tóta diu'a in pres'a loru de tóte categoriele, sa tragemu dintr'ensele invetiámintele ce ne da otarirea de a nu-i imitá. De acea vomu si dice fia-cáruia románu:

E tempulu sa dovedesci prin fapte, chiaru si celoru mai indaratnici, ca defaimarile ce de atát'a tempu ti se arunca in fatia, nici nu le-ai provocatu, nici nu le-ai meritatu, nici nu le-ai imitatu.

Din di in di silescete a-ti implini datori'a cátra tiéra, cátra frati si copii, prin cugetare, prin munca, prin unire, prin devotamentu, prin sacrificie: cáci dreptatea e cu tine, si dreptatea va invinge pe cei mai aprigi inimici“.

Aru fi tempulu sa se puna capetu impunseturiloru si dispretiului in tóte pártile. Aru fi tempulu cá cu deosebire fatia cu românii magiarii sa-si insusiasca alta atitudine, cu atátu mai multu, cu cátu toti voimu acea ce dicu ca voiescu si densii: progresulu si civilizatiunea.

Ministrulu afaceriloru de esterne Cogalniceanu este in Vien'a.

„Correspondinti'a Agentiei Havas.“

Ni se scrie din Bucuresci, 21 Iuliu:

Atitudinea Romaniei.

O anume presa din strainatate ia in risu atitudinea resboinica a româniloru, si 'i intréba, ce poffa le-a venit sa declare resbelu Turciei. Nu aru fi, se dice, cu sigurulu scopu de a profitá de victoriele Rusiei pentru cá putien'a gloria de care se va impodobí acésta sa cada asupr'a loru? Se intempla totu-déun'a cá cei mici

sa fia luati in risu. Romani'a nu putea scapá de acésta lege generala. Si cu tóte acestea, déca dintre Rusi'a si Romani'a un'a avea plângeri serióse contr'a Turciei, apoi este acea care este limitrofa cu Dunarea. Departe de mine ide'a de a dice, ca rusii n'aveau se eserseze o actiune legitima. Dar' in fine, potu spune, ca acestu populu puternicu nu fusese in nimicu atinsu in demnitatea sea interióra. Prestigiulu seu in afara suferise, si acésta circumstantia a fostu destulu pentru a aduce resboiulu. Pentru Romani'a cine-va aru suride, déca ea aru pretinde, ca si ea a fostu asemenea lovita in demnitatea sea, in interesele sele din afara. Ea avea intr'adeveru cu totulu alte motive de a radica armele contr'a vecinei sele dela sudu. Este inutilu, credu de a reamintí refususile de justitie, afronturile fára numeru de care ea a fostu obiectulu la Constantinopole. D. Cogalniceanu le a descrisu intr'unu modu elocintu in circularile sele cátra puterile garante.

Tóta lumea cunósce ide'a care a pusu armele in mân'a Rusiei; putienu panslavismulu, putienu comunitatea de religiune. Rusi'a este slava si ortodoca; si se afla in Turci'a, slavi si ortodoci, cari reclamu in zadaru drepturile loru de a se bucurá de binefacerile civilizatiunei. Se intielege ca, inaintea acestoru puternice motive, Rusi'a n'a hesitatu multu tempu. Totusi afara de legea comuna, ea nu póte dovedi decátu o legatura de consanginitate destulu de departata, déca asiá este, ca bulgarii sa fia de origine slava. Ei vorbescu insa o idioma slava; acésta trebuie sa fia destulu. Cu tóte acestea ceea ce nu se va pretinde este acea, ca rusii voru sa libereze pe alti rusi. Ei bine! acolo unde Rusi'a nu are motive, are Romani'a. Dincolo de Dunare, traiescu numerosi románi. Macedoni'a, pe care o reclama bulgarii; Albani'a, la care rămnescu muntengrenii; Tesali'a, Epirulu, Traci'a, pe cari le reclama Greci'a, suntu in majoritate, románe de origine si de limba. O a trei'a parte din Serbi'a este romána. Bulgari'a, ea insasi este fórté amestecata de acela'si elementu. Recentele alegieri din Macinu au favorisatu patru bulgari si trei románi.

Románii, dicu inimicii loru, suntu in fati'a Vidinului pe care 'lu bombardéza, numai pentru gloria. Si apoi armat'a romána intórce lovitura pentru lovitura; nu este ea care a inceputu. Afara de acésta aru fi a cunósce reu patriotismulu soldatiloru ce o compune, in a presupune ca nu sciucá in pártile ce incungiuru Vidinulu, se afla 64 comune, esclusivu populate de románi. Fára indoiala, ei sciucá bine ca nu voru putea decátu a face acestoru comune o visita platonica si ca ei nu o voru anecsa-o nici odata la statulu románu. Dar' este interdisu óre de a iubi tiér'a cátra care te apropia o origine comuna, sub pretestu ca ori-ce sperantia de a-i fi unitu este pentru totu-déun'a? Nu ne gândimu, noi insine cu emotiune, la acea Canada, care ne fú smulsa in urm'a nenorociteloru resboie? Si cu tóte acestea, sciimu fórté bine ca este separata pentru totu-déun'a de patri'a muma.

Déca revindecárele româniloru nu gasescu resunetu in Europ'a, este pentruca press'a acestei tieri n'are decátu unu câmpu limitatu, armat'a principelui Carolu este prea putienu numerosa pentru a putea sa spriginésca cu tária nisce pretensiuni fórté ligitime, cátu tempu Turci'a de Europ'a numera aproape trei milióne de románi.

Ómenii de sciintia, cari s'au ocupatu cu etnografi'a si limbistic'a, cunoscu ca dominatiunea romána, in peninsula balcanica, a lasatu urme numeróse. Multu tempu coloniele románe au dominatu ací, prin numeru si prin gradulu loru de cultura. Ele au fostu respinse, putienu câte putienu, de cátra elementulu slavu si grecu. Nu suntu insa mai putienu vivace si

nedeslipite de obiceiurile si limb'a loru. Déca plangerile loru aru fi gasitu unu echou, totu asiá de putericu la Bucuresci, cá acel'a alu bulgariloru, la St. Petersburg, amu fi asistatu la o miscare natiunala neresistibila, a tuturoru româniloru dela Dunarea de josu. Dar' ei suntu slabi, imprasciati in Rusi'a, in Austri'a si in Turci'a, neavendu in mijloculu loru cá liberu, decátu miculu sembure ce se numesce Romani'a.

Nimic'a nu e mai revoltatoriu pentru ori-care bunu románu decátu a audí dicendu-se la fia-care momentu de cátra unii ca Dunarea de josu e unu fluviu slavu, de cátra altii ca este germanu; de cátra cáti-va dela Szechenyi incóce, chiaru ca e unu fluviu ungurescu. Adeverulu este ca, déca aru trebúi sa i se dea o natiunalitate, aru trebúi sa se dica ca este unu fluviu románu. Dela Pest'a si pâna la Kilia, printre popórele ce se ingramadescu pe tiermurile sele, românii suntu cei mai numerosi. Vorbiti romanesce la statiunile unde se va opri vaporulu, si ve-ti fi siguri ca mai in totu-déun'a are sa ve intielega, pre cându n'aveti sa fi-ti intielesu decátu in modu intermitentu, déca te vei servi cu nemtiesce, unguresce séu cu vre-o idioma slava.

Románii din Turci'a, despartiti de fratii loru din Carpati, prin ó massa compacta de bulgari si de marele fluviu, nu s'au gânditu nici odata ca voru putea intr'o di sa formeze cu densii unu singuru si acela'si poporu. Trebuie sa marturisimu insa, ca nici propagarea filo-romániloru n'a ajutat multu a-lu intretiené in acésta sperantia, de altmintrelea nerealisabila. Este cu totulu altfelu pentru coloniele grecesce, care, imprasciate pe tiermi măruriloru Levantului suntu mantienute in ide'a unei mari Grecii viitóre, prin povestirea mariloru fapte ale lui Achile si Miltiade. Cu specul'a celebritátiloru de acum trei mii de ani comitecele panhelenice din Aten'a intretienu foculu sacru la grecii straini. Ce limbagiu tiené-voru óre românii, cultivatorii linisciti séu pastori nepasatori? Au uitatu pentru totu-déun'a trecutulu acelor'a cari au fostu stapanii lunei. Cátu pentru viitoriulu loru, n'aru cunósce altulu mai bunu decátu déca aru incetá de a fi asupriti de turci si esplotati de greci.

Pentru cá sa ne lamurimu mai bine despre operatiunile ofensive ale armatei rusesce spre Ieni-Saghr'a, sa vedemu care suntu puterile cu care sa apera turcii in Bulgari'a.

In triumghiulu Rasciucu-Turtucaia-Varn'a, turcii au vre-o 100,000 ómeni, in triumghiulu Silistra-Medjigde-Varn'a vre-o 50,000 ómeni, iér' in arip'a stenga, la Vidinu, Sophi'a, Nisi si in strimto-rile balcaniloru cu totulu 70,000, dimpreuna, se intielege, cu trupele din Albani'a. In sfersitu la Adrianopolu suntu 10,000 ómeni. Astfelu tóte trupele turcesce la unu locu suntu de 230,000 ómeni, intre care 150,000 in cadrulateru.

Corpurile din arip'a stânga, dela Vidinu si Nisi au pâna la Ieni-Saghr'a si Ternov'a cale de cinci-spre-diece dile bune, pre care nu o potu face chiaru nici pre sosea in mai putienu decátu 20 dile. Pre aceste nu se póte dar' contá. Corpulu dela Adrianopolu trebiesce sa apere acestu orasiu si calea la Constantinopolu. Remánu dar' singure trupele din cadrulateru, care voru trebúi sa intre inca in lun'a acésta in actiune. Din aceste se detasiéza pentru fortaretie si pentru lini'a Dunarei câte 10,000 ómeni, astfelu ca lui Abdul-Kerim-pasi'a nu-i remánu pentru operatiuni decátu 100,000, adeca mai esactu vre-o 80,000, de óre-ce o mare parte nu suntu combatanti.

Rusii, care acum aducu unu nouu corpu pre câmpulu de resboiu, au optu corpuri de armata si anume doua in

arip'a stânga și siase în centru și în arip'a stânga.

Trenulu între Silistr'a și Ruscicu e observatu prin detasiamente. Tóte trupele la unu locu suntú de 320,000 soldati, dintre cari vre-o 40,000 voru trebúi sa remana în Romani'a. Remanu dara 280,000, și déca vomu scadea și necombatantii, vre-o 240,000 soldati, 50,000 din acesti'a suntú în Dobruj'a, 25 mii, adeca unu întregu corpu observá arip'a stânga a turcilor, iéra restulu de celu putienu 165,000 operéza contr'a lui Abdul-Kerim pasi'a și contr'a Balcaniloru.

Cu acestea va avea Abdul-Kerim pasi'a sa se bata și abiá mai remane îndoiéla ca-lu astépta o catastrofa.

Câte-va cuvinte asupra stărei economice a Bulgariei.

(F i n e.)

Viitoriulu Turciei este apreciatu de R. S., amicu cu ministrii de pe atunci, în modulu urmatoriu: Nu întrevédu mântuirea pentru densii pe câtu tempu voru remanea musulmani. Poligami'a și reclusiunea femeiloru facu parte integranta din credinti'a lor, și o tíera bántuita de asemenea flagele nu póte fi civilisata. Unu turcu n'are amici, căci amicitia cere intimitatea familiei, si unu turcu nu póte face nici alusiune în haremu chiaru despre relatiunile sele cele mai de aprópe. Copii dela aceasi cadána potú, în adeveru, fi prieteni, însa fratii nascuti din mume diferite sugú din copilaria ur'a mutuala ce au unii pentru alții. Turcii nu cetescu, nu vorbescu: scopulu lorú unicu este de a castigá bani pentru a-i cheltuí dintr'o di într'alt'a în placeri séu în parade, cu femei frumoșe, cu cai frumoși, cu case frumoșe construite din lemnú, pe cari cei dintâiú dintre mostenitori le voru lasá sa se derime.

Nu voiu sa prorocescu nimicu despre sórtea Asiei, urma R. S., însa în Europ'a populatiunea turcesca este în agonie. Suntú câti-va ani de cându amu locuitu între raielele din muntele Pelionu. Se afla acolo cá la 60,000 suflete cari n'au permisú nici odata vre-unui turcu sa locuiesca în vecinatatea lorú. Au scóle, biserici și case preferabile celor din tíera. La picioréle lorú, la câmpie, turcii fura, asasinéza și moru de fóme. Aici în Constantinopole nu se arata guvernulu turcescu căci turciloru le este frica de opiniunea europeniloru, si se tienu în reserva; dar' în judetiele mai departate, unde nu se afla consulu cá sa póta intervení, creștinii, afara déca nu suntú atâtú de numerosi cá sa se póta aperi, suntú tratați nu numai cá sclavi, dar' inca cá sclavi pe cari stapánulu lorú 'i uresce. Ve puteti inchipú ce póte fi o sclavia cându stapánulu este unu barbaru.

Unu englezu, T. U. care a ocupatu în tempu de mai multi ani o posițiune înaltă în serviciulu turcescu, vorbindu despre afectiunile interne cari voru ocasiuná peirea Turciei, dice: Cea mai mare și cea mai vivace este imputinarea turciloru, absolutu vorbindu, si chiaru comparându-i cu ceilalti musulmani, si mai cu séma cu grecii. Turculu este mândru și lenesiu, nu produce; elu nu póte creá decâtú silindú rasele supuse sa lucreze pentru densulu. Femeile, slabite pentru viéti'a lorú anti-naturala și prin casatorii prea timpurii, nu suntú fecunde. Tóta greutatea serviciulu militarú cade pe turci; perderile unui resbelu, îngreuiate prin regimulu spitaleloru si sistemu'a comisariatelorú, suntú fórté mari. Amu trecutú prin judetie întregi unde n'amu vedíutu decâtú femei și betráni. Sub influinti'a acestorú cauze turcii, suntú pe cale de a murí, treptatu în Asi'a, si fórté grabnicu în Turci'a din Europ'a.

Vorbindu cu unu personagiú întorsu de curendu dela fruntari'a care desparte Armeni'a turcesca de Ar-

meni'a rusésca, acest'a se vorbesce în modulu urmatoriu cátra d. Senioru. Starea Armeniei turcesci este atâtú de miserabila ca poporulu doresce pe rusi. Unu pasia nou, — si se schimba la fia-care trei séu patru ani, — vestesce sosirea sea diferitelorú functionari de sub densulu. Acest'a va sa dica cá toti ómenii cu mijlóce sa-si prepare gratificatiunile. Acest'a sera cesce lumea si pustiesce orasiéle. Se afla aprópe de fruntarie unu orásiu cu case mari de piétra care este cu totulu pustiu. Acestu orásiu avea siése-dieci mii locuitori. Fia-care palatu construitu pe Bosforu a diecimatu locuitorii unei provincii.

Afara de jafurile colosale ale turciloru puternici, este tirani'a minuscula a turciloru mai de rendu. Unulu dintre densii, cu sileafulu seu încarcatu de pistóle, descáleca la cas'a unui creștinu; chiama stapánulu, care póte ca este siefulu satului, si 'i poruncesce sa-i tiena calulu. Turculu intra, siede, si pune femeile sa-i aprinda ciubuculu. Fetele fugu si se ascundu în casele vecine. Dupa ce-si ispravesce de fumatu ciubuculu, despotulu cere paseri. Incepe a dá cu toiagulu si îndata se aduce totu ce cere.

În fine, pentru a încheiá cu aceste citatiuni, voiu adauge si parerile exprimate de unu armeanu de distinctiune si mare partisanu alu turciloru. Eata ce spune dlu Senioru: Nu este îndoiála cá Turci'a merge spre ruin'a sea sub îndoit'a influinti'a a unei administratiuni rele interióre si a interventiunei esterióre.

Dintre straini cari se amesteca în trebile nóstre, unii, cá Rusi'a, doresce sa grabésca caderea nóstra; alții, cá Austri'a, nu ne voiesce nici bine nici reu, si suntú numai preocupati de influinti'a ce sórt'a nóstra aru putea avea asupra sórtei lorú. Engliter'a si Franci'a credú, ne voiescu binele; însa se silescu de a ne servi îndatorându-ne a luá ceea ce densele credú ca este unu remediú, si pentru noi este o otrava. Scopulu este fusiunea diferitelorú rase si a diferitelorú religiuni, séu celu putienu egalitatea lorú. Ele voiescu cá lupii si oile sa locuiesca împreuna. Dupa parerea turciloru acest'a apropiare între densii si creștini este cu totulu cu neputintia. cá déca hattihumaimulu s'aru aplicá într'unu modu onestu, turcii aru fi aruncati în mai cinci ani dincolo de Bosforu; de aceea ei au hotaritu cá hattiuulu sa remana cá o harthia alba. . . ori-cum aru fi însa, cu tóte cá pasii suntú nesimțitori pentru ori-ce reu séu scandalu în imperiú; ca sultanulu nu va putea remediá aceste stări de lucruri cari nu le recunósce, pentruca elu nu cetesce, nu vede pe nimeni, n'a vedíutu nici odata pe cine-va altu decâtú pe cumnatii sei, pe ginerii, femeile, servitorii, si din întemplanre câte unu ministru séu ambasadoru, totusi imperiulu, lasatu în voia sea, s'aru mentine inca multa vreme. Insa nu! Europ'a are ochii asupra provinciiloru orientale; un'a câte un'a, séu câte dóue, voru fi smulse séu separate. Póte ca ne vomu întórcé a ne asiediá la Brus'a, si probabilu ca vomu putea pastrá Anatoli'a inca unulu séu doi seculi.

Asiá dara, caletorii si resiedintii englezi din Turci'a, turcii si armenii directu interesati la esistentia imperiulu, ajungu sa recunósca ca dominiunea turcesca este detestabila, ca a opritu desvoltarea ori-cáruia progresu, ca curendu séu mai târdíu domni'a turciloru trebuie sa înceteze, de óre-ce Europ'a nu póte suferí cá atâtea milióne de creștini sa zaca într'o vecinica asupra.

Cei doi eminenti economisti Blanqui si Senioru au fostú dintre puteniile caletorii cari sosescu într'o tíera cu idei nepreconcepate: cá ómeni de sciinti'a au încercetatu, s'au informatu ca impressiunile lorú le-au asternutu pre hártie fâra altu scopu decâtú a aretá adeverulu. Credemu ca dupa aretările

unorú asemenea barbati, nu se va mai sustiene ca creștinii aru fi pututu înaintá în desvoltarea lorú economica; ca turcii nu i-au împedecatú întrú nimicu la acest'a.

Populatiunile creștine din Turci'a nu puteau înaintá pre cáta vreme iataganulu si pistolulu celui din urma turcu treceau pe de-asupra ori-cárei legi; cându averea si viéti'a erau la discretiunea unei rase care a remasu incremenita pre cându tóta lumea a mersu înainte.

Unu altu publicistu eminentu, d. Anatole Leroy-Beaulieu într'unu articolu însemnatu publicatu în cunoscut'a publicatiune „Revue des Deux-Mondes,” brosiur'a dela 1 Maiu, tratându despre resbelulu turco-rusu, dice într'altele. Pórt'a a instalatu în Europ'a, în mijloculu paciniciloru sei supusi din Bulgari'a bande de jefuitori cerchesi si Europ'a n'a disu nimicu. Macelurile din Siri'a s'au efectuatú; amu vedíutu pe cómele Anti-Libanului, sate de 600 locuitori unde nu mai remasesera decâtú femei, barbati fusesera macelariti într'unu modu sistematicu. Europ'a a impaciuitu Libanulu si a urmaritu esperienti'a fâra cá sa micșioreze cu o di terminulu acordatu Portiei. Cret'a s'a revoltatu, reclamându aneciunea sea cu Greci'a si Occidentulu, imprumutându Turciei capitalurile sele, i-a procuratu mijlócele de a distruge pre candiotii revoltati. În adeveru, nu se póte dice ca de resbelulu din Crime'a Europ'a n'a avutu în destula rabdare. Franci'a Engliter'a au cheltuitú 3 miliarde si au sacrificatu 100,000 ómeni în Crime'a pentru a lasá Turciei libertatea de a implini ea singura reformele sele. Aceste staturi i-au imprumutatu anualu sute de milióne pentru a o ajutá în lucrarea sea de degeneratiune; cine póte dice ca acest'a politica de rabdare a reusitu? Tóta istori'a Turciei proclama ca pentru supusii sei creștini nu se póte asceptá ce-va decâtú dela inițiaiv'a si supraveghierea Europei.

Asiá dar' Blanqui la 1841, Senioru la 1857, Anatole Leroy-Beaulieu la 1877, suntú de aceeasi parere, recunoscú ca îmbunatatirile promise în atâtea renduri de Turci'a, stipulate în tractate, proclamate în hattiuiri, s'au redusú tóte la maceluri, la colonisare cu cerchesi si tatarsi, la nesocotirea a tuturoru datoriloru ce incumba unui suveranu de cátra supusi sei. O asemenea stare de lucruri s'a pututu suferí odinióra cându semi-lun'a 'si incurá calulu dela Vien'a pâna în fundulu Asiei, pradându si macelarindú; astadi însa, ori ce s'aru dice, Europ'a nu mai póte stá nepasatóre. Acum cându resbelulu s'a încinsu; cându Rusi'a a cheltuitu miliarde si este hotarita a versá sângele copiiloru sei, trebuie cá cu totii sa dorimu, dupa cum dice d. A. Leroy-Beaulieu: „cá sângele versatu sa nu fia sterpu pentru valea Dunarei de josú si pentru libertatea creștiniloru. Pâna aci, nu se póte tagadú, diplomati'a s'a aretatu în totu-déun'a neputinciósa cá sa descurce firele confuze ale cestiunei orientului: ea n'a sciutu nici-odata sa deslege unu nodu decâtú dupa ce a fostú taiatu cu sabi'a. Nimicu durabilu nu s'a facutu inca în orientu fâra ajutoriulu armelorú, si în schimbu, aceea ce nu se póte dice pentru tóte conflictele, nici unu resbelu n'a remasu fâra rezultate. Resbelulu din Crime'a a adusu independinti'a Greciei séu mai corectu a unei pârti a Greciei. Faca cerulu cá resbelulu actualu sa aiba de rezultatu cá aceea vecinica cestiune a orientului sa mai faca unu pasu înainte, pre singur'a cale a solutiuniloru rationale, pre calea autonomiei populatiuniloru creștine: acest'a este interesulu civilizatiunei cum si alu repausului Europei în viitoriu. Cá lupt'a sa remâna localisata; cá liberaarea creștiniloru dela Balcani sa nu vatame independinti'a altui'a, si Occidentulu se va bucurá, déca va puté

dice dupa încheierea păcei: se afla unu poporu liberu în Europ'a.”

„Rev. scient.” P. S. Aurelianu.

Varietăți.

* * Din Ungari'a ne vinu fórté multe corespondintie despre afaceri eclesiastice. Din nrulu penultimu cu deosebire s'a pututu vedé de ce natura suntú. Regretámu ca se întempla lucruri cari dau ansa la asemenea corespondintie, regretámu inse si totulu în care se scriu corespondintiele de felulu acest'a si ne exprimámu dorinti'a, ca cele ce ne voru mai veni sa fia catu se póte obiective, căci altfelu ne vomu vedé siliti a nu le considerá.

* * Sibiu, 12/24 Iuliu.

(Reuniunea sodaliloru români). Societatea sodaliloru români de aici, modesta în tóta privinti'a, a arangiatu eri sér'a în gradin'a „Hermann” o petrecere. Așteptările nóstre, nu poteau fi mari, căci numerulu sodaliloru români nu este prea mare si societatea este inca tenera. Întrându în gradina pe la 8 1/2 sér'a ne-au surprinsu decoratiunile frumoșe, simple si cu gustu. Din pavilonu suná orchestrulu musiciei militare. Publicu erá inca putienu. Amu intratu în pavilonulu de jocu si amu remasu uimiti la usia. În sal'a frumoșá, se inverteau la vre-o suta de parechi tenere: damele în toalete elegante de balu, cavalerii în toalete de salonu. Music'a dá tocmai signalulu pentru începutulu jocului „Roman'a”. Acestu jocu natiunálu, l'amu vedíutu jocându-se la multe ocasiuni, însa trebuie sa marturisescu, ca nici odata n'amu admiratu asiá precisiunea jucatoriloru, cá la petrecerea sodaliloru din asta séra. — Totu mereu se marea numerulu jucatoriloru si a jucatórelorú. Amu vedíutu reprezentanti dela tóte societátile de sodali din Sibiu si multe familii de cetatieni sasi; damele, erau mai esclusivu de natiunalitate neromâna. Felicitámu pe sodalii români, pentru stim'a ce si-au castigatu în societatea Sibiana si suntemu recunoscatori fratiloru sasi, ca au împodobitu asiá frumosu petrecerea de eri sér'a.

La supenlu comunu pres. reuniunei N. Cristea a deschisu sirulu toastelorú cari s'au radicatú pentru armoni'a cea frumoșá între diversele natiunalități întrunite la petrecere si pentru înflorirea industriei în patria s.a. Petrecerea a duratu pâna aprópe de facutulu dilei.

* * Necrologu. Din'a de 13 Iuliu a. c. a fostú si va fi o di de trista aducere aminte pentru o familia onorata si stimata de toti, câti o cunoscéau, de o familia, care dupa modestele ei împregiurări sciú sa-si elupte în societatea omenésca unu locu destulu de vedíutu. Famili'a parochului nostru ortodocsu orient. din Siardu, protopresviteratulú Ternavei super., care si-a perdutu în diu'a amintita pe capulu ei iubitú, care nu a crutiatu nici o ostenéla spre a o putea cresce conformu spiritului tempului.

Famili'a a perdutu în parintele Zacharia Crisianu unu parinte adeveratu, ér' comun'a bisericesca din Siardu unu pastoriu, care dupa dis'a s. scripturi „si dá sufletulu seu pentru oi”. Dovéda la acest'a e formarea unui fondu spre edificarea unei biserici în sum'a considerabila de aprópe 3000 fl. v. a., cu atât'a mai vertosu cu cátu comun'a numera abiá ce-va preste 40 familii.

Acesti'a s'au adunatu prin neobosit'a staruintia a defunctului parochu. Densulu a fostú acel'a, care a provedíutu — prin îndemnarea cu cuvintulu si fapt'a — biserica cu hainele, cu cártile si odórele cele de lipsa; cu unu cuventu elu a fostú unu binevoitoru si parinte adeveratu alu comunei amintite, care l'a deplansu si-lu va deplange inca multa vreme si-si va

aduce aminte cu placere de iubitul lor parinte Zacharia.

Lu deplangu 3 fii, dintre cari 2 sunt casatoriti, ér' unulu e studentu la Universitatea din Lipsia — care chiamatu la dorintia iubitului seu tata repetita in mai multe renduri a si urmatu acestei invitari la inceputulu lui Iuliu, mangaindu cu fapt'a si cuventulu seu atatu pe stimatului seu parinte, catu si comun'a, care se intrista vedindu pe pastoriulu ei celu bunu coplesitu de doreri.

In 15 Iuliu a. c. a fostu inmormentarea susu numitului parochu. Fiii trupesci si sufletesci (comun'a) — manifestá pe fatia lor dorere sfasietóre pentru perderea cea mare. Prietenii si cunoscutii defunctului versau lacrimi ferbinti pentru celu mortu, precum si preotii slujitori siepte la numeru; ér' predicile rostite cu multa elocintia de par. protopopu Zacharia Boiu sen., par. N. Doctoru din Hasfaleu si coleg'a defunctului dlu László Domokos parochu unitaru localu inca au storsu multe lacrimi din ochii multimei nenumerate adunate din tote partile din giuru si mai departe.

Durerea familiei a fostu indoitu sfasietóre, cáci abiá trecura 7 luni dela inmormentarea iubitei sele mame. Fia-i tierân'a usióra si memori'a eterna!

*** (Agitatiuni ostile Ungariei.) Sub acestu titlu indatinatu i se scrie lui „Ellenör“ din *Lugosi*: De unu tempu incóce se ivescu pe aici miscári antiungare din ce in ce mai fára sfiála. Asiá (d. e.) publica „Gazet'a Transilvaniei“ ofrande din *Lugosi*, cari dau testimoniu de o fórté mare insufletire, dar' cari in acela'si tempu lasa sa se véda intentiunile lor. Intre contribuirile colectei ce se urca la 391 fl. si vre-o cati-va galbini se vedu: 100 fl. dela Coriolanu Brediceanu, câte 50 fl. dela Alessandro si Eugenu Mocioni, 20 fl. dela Constantinu Radulescu si 10 fl. dela flu-seu. Noi nu luám in nume de reu contribuentiloru, déca ei se grabescu a alergá intr'ajutoriu consángeniloru lor, dara aceea ce ne face sa gândimu este ca dispusetiunea, dela care emana binefacerea e astfelu, ca patriotismulu trebue sa radice protestu contr'a ei. Sa o spunemu pe scurtu, noi nu putemu sa vedemu in atari demonstratiuni decâtu un'a din acele manifestatiuni de simtieminte, cum le audimu acum intr'o sensatiune escesivu comica séu intaritata adese ori din gur'a poporului si cari se reducu la dorintia de a vedé radicandu-se sub protectoratul rusescu (!) pe cart'a vechiei Dacie Romania nóua. In fapta sanguinicii viséza pe aici déjà de astfelu de lucruri. Si cartele suntú déjà gat'a in mesura mai mare séu mai mica, ele erau gat'a inca de ani incóce numai ca atunci ei nu au avutu inca curagiu de a se renumi cu ele... Correspondentulu povesteste apoi, cum in Joi'a trecuta nóptea unii domniori teneri, inflacarati de trecerea rusiloru preste Balcani (si póte si de vinu), aflandu-se ce e dreptu intr'o gradina publica, dara totusi intr'o societate publica, si vorbindu unii cu altii, au lasatu sa se auda amerintiarea: „Astep-tati numai, acum vine russulu si atunci vomu face cu voi cum facu bulgarii cu turcii! Acesti teneri fiindu dati afara s'au pusu la pánda si au primitu pe cei ce se intornau a casa cu petri, necrutandu nici persóne desinteresate si chiaru nici pe femei, dintre cari un'a fu vatemata intr'unu modu fórté greu. Correspondentulu vrea sa scie, cum se va purtá deregatori'a, la care s'a facutu aretarea, si déca i va succede, a pune o stavila insufletirei pentru rusi.

Nu scimu, déca e ce-va adevratu in acést'a correspondintia, cáci denunciatiunile suntú la ordinea dilei in press'a magiara. Un'a in sa o scimu,

si adeca ca, „pecatosulu se teme si de umbr'a sea“. Fric'a de musceni ia dimensiuni totu mai mari.

Brasiovu, in 12 Iuliu 1877.

Onorate Dle Redactoru! Binevoiti, ve rogámu, a insirá in colónele pretiutului diariu ce redigeti, numele acelor generosi domni si dómne, cari cu oca siunea productiunei musicale, arangiata de „reuniunea romána de gimnastica si de cantári“ in favorulu ranitiloru románi din Romani'a au contribuitu preste pretiulu ficsatu de intrare in modulu urmatoriu:

Mihailu Stanescu pentru 5 bilete 15 fl., Ioanu Lengeru pentru 1 biletu 10 fl., dn'a Mari'a A. Georgiu pentru 2 bil. 4 fl., Nicolau Flustureanu pentru 1 bil. 4 fl., Petru Nemesiu pentru 1 bil. 2 fl., N. N. pentru 1 bil. 2 fl., Nicolau G. Orgidanu pentru 3 bil. 6 fl., Ioanu C. Tacitu pentru 2 bil. 3 fl., Ioanu Branu de Lemeny pentru 3 bil. 10 fl., I. V. pentru 1 bil. 5 fl., dn'a Stanescu pentru 3 bil. 4 fl., 50 cr., Nicolau Strevoiu pentru 1 bil. 10 fl., Diamandi Manole pentru 2 bil. 12 fl., Ioanu Mesiot'a pentru 1 bil. 4 fl., Dr. Nicolau Popu pentru 1 bil. 2 fl., George Dim'a pentru 1 bil. 4 fl., Panteleimonu Dim'a pentru 1 bil. 2 fl., Lazaru Nastasi pentru 2 bil. 3 fl., Ioanu Bozoea pentru 1 bil. 3 fl., Artemiu Fenesianu 1 fl., George Belissimus pentru 1 bil. 2 fl., dn'a Agnes Dusoiu pentru 1 bil. 2 fl., Vasilie Turcu pentru 1 bil. 2 fl., Samuelu Helwig pentru 1 bil. 3 fl., Nicolau Crasanu pentru 1 bil. 2 fl., Anagnosti pentru 1 bil. 5 fl., Elie S. Nicolau pentru 1 bil. 6 fl., I. B. Popu pentru 1 biletu 6 fl.

Sum'a totala 39 bilete 133 fl. 50 cr. v. a.

Adaugendu-se sum'a de 133 fl. 50 cr. la venitul provenitu din vendiarea biletelor cu pretiulu ficsatu de 1 fl. pentru biletu, s'a obtienutu sum'a de 269 fl. 50 cr. din care scotiendu-se spelele productiunei cu 29 fl. 50 cr. resulta venitu curatu in favorulu ranitiloru sum'a de 240 fl. v. a.

Subsemnatulu comitetu 'si implinesce o sánta datoría, esprimându-si ferbinte sea multiamita pentru generósele oferte facute „reuniunei románe de gimnastica si de cantári“ pentru unu scopu asiá de sublimu, pentru promovarea cáruia si mic'a acést'a reuniune s'a simtitu chiamata a-si oferí denariulu seu.

NB. La acést'a serata dlu I. Hedwig, profesor de musica, a oferitu gratis din depositulu seu unu fortepiano, pentru care ofertu subscrisulu comitetu 'i esprima cea mai bine simtita multiamita.

Comitetulu „Reuniunei románe de gimnastica si de cantári.“

Ajutoriu pentru rániti.

Ofrande primite de subsemnatulu pentru soldatii raniti din Romani'a, colectate dela Rusberg, fostulu confiniu militar, si tramise prin post'a locala principelui D. Gr. Ghic'a presedintele societátiei románe „Crucéa rosia“ la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Mari'a Munteanu 1 fl., Ilc'a Savescu 1 fl., Elen'a Sirianu 1 fl., Iulian'a Savescu 2 fl., Teodoru Savescu 5 fl., Ioanu Ursu 1 fl., Ilie Popescu 10 cr., Ioanu Ves'a 20 cr., Damascinu Gitza 50 cr., Pavelu Gitza 20 cr., Const. Ursu 20 cr., Ioanu Balanu 20 cr., Ioanu Balanu jun. 10 cr., Georgiu Cristaiu 10 cr., Const. Purdia 50 cr., Nicolau Fanaru 30 cr., Const. Iura 10 cr., Meila Calin'a 10 cr.

Sum'a 13 fl. 60 cr.

An'a Dirzianu din Purcarenii 2 fl. 25 cr.
Dimitrie Eremia din Baciufalu 11 fl. 35 cr.
Sum'a totala: 27 fl. 20 cr.

Burs'a de Vien'a.

Din 23 Iuliu (4 Aug.) 1877.

Metalicele 5%	62 20
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	66 60
Imprumut. de statu din 1860	74 20
Actiuni de banca	113 —
Actiuni de creditu	812 —
London	161 50
Oblig. de desdaunare Unguresci	123 35
„ „ Temisiorene	74 75
„ „ Ardelenesci	74 —
„ „ Croato-slavone	73 50
Argintu	107 70
Galbinu	5 86
Napoleonu d'auru (poli)	9 83 1/2
Valut'a nóua imperiale germána	60 40

Nr. 53—1877.

Concursu.

La scól'a capitala normala a tractului Dobrei gr. or. din Dobr'a, devenindu vacantu unu postu de invetiatoriu cu salariu anuale de 400 fl. v. a. se escrie concursu pána in 20 Augustu st. v. a. c.

Concurentii, gimnasisti si pedagogi ori teologi absoluti, cu esamenu de cualificatiune voru avea a-si adresá suplicele lor instruite in sensulu statutului organicu la subsemnatulu oficiu ppresbiteralu in Dev'a, pána la terminulu mai susu semnatu.

Dev'a, in 20 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitetulu ppresbiteralu alu tractului Dobrei.

Ioanu Papiu m/p.
ppresbit.

1—3

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a populara gr. or. din preurbii Mediasului.

Acestu postu este impreunatu si cu alu 2-le cantoratu in biserica.

- Léfa fipsata este 200 fl. v. a. dintre cari 150 fl. se scóte in rate lunarie din cass'a alodiala a orasiului ér' 50 fl. din lad'a bisericeii.
- Stol'a jumetate ce compete cantoriloru dela functiuni.
- Cuarteru liberu, unu stánginu de lemne si dóue gramedi de verfuri.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntú avisati a-si asterne documintele sele in sensulu Statutului organicu pána in 6 Augustu stil. v. 1877 cându va fi si alegerea; la subscrisulu scaunu protopresbiterale.

Cei ce pre lánge documentele prescise de lege voru fi si cantáreti, voru fi preferiti.

Mediasiu, in 21 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitet. bisericescu.

Dionisiu Chendi,
admin. protopopescu.

1—3

Nr. prot. 173.

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invetiatoresci de a II, si a III-a clasa la scól'a capitala gr. or. din Zernesci, protopresbiteratul Branului, se deschide concursu cu terminu pána la 28 Augustu a. c. st. v., in care di va fi si alegerea, cu emolumentele si conditiunile urmátórie:

Invetiatoriulu clasei a II va primí unu salariu anualu de 175 fl. v. a. si cuarteru liberu, ér' celu de clas'a a III va primí unu salariu anualu de 200 fl. v. a. cu prospecte de inaintare. Dela competentii se cere a-si instruí recursele lor conformu statutulu organicu avendu celu putienu 4 clase gimnasiale.

Recursele astfelu instruite si stilisate cátra comitetulu parochialu, au a se tramite celu putienu cu 4 dile inainte de alegere, Reverendissimului

Domnu Iosifu Baracu, protopresbiterulu I alu Brasiovului si administratore alu tractului Branu la Brasiovu. Zernesci, 15 Iuniu 1877.

Comitetulu parochialu.

Ioanu Comsi'a,

parochu si presiedinte.

In contielegere cu Rev. D. protopopu.

2—3

Nr. 27.

Concursu.

Pentru ocuparea postului preotiescu in vacant'a parochia gr. or. a Carcedii (Kertsed) de clas'a a III-a ppresbiteratul Turdei, se escrie concursu.

Cu acestu postu este impreunatu venitul urmatoriu: casa parochiala cu alte edificii necesare, gradina tienatóre de dens'a, cimiteriulu jumetate cu pomi, trei pamenturi aratóre de 20 ferdele semanatura de tómná, — fenatiu de 2 cara de fenu, un'a via, dela 36 familii cáte dóue ferdele bucate in jumetate gráu si cucuruzu, — stol'a epitrafirului indatinata.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia suntú poftiti a-si asterne concursese sele, in sensulu stat. organicu, pána in 6 Augustu a. c. cátra sinodulu parochialu, si a le tramite subscrisului pána la terminulu prefipitu.

Agarbiciu, 1 Iuliu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Simeonu Popu *Moldovanu*, m/p.
ppresbiteru.

3—3

Nr. 84/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de invetiatoriu la scól'a normala capitala gr. or. din Saliste, se escrie prin acést'a concursu cu terminulu pána la 15 Augustu a. c. st. n.

Salariulu anualu pentru acestu postu este 350 fl. v. a.

Cei ce dorescu a ocupá acestu postu sa-si indrepte suplicele lor instruite conformu statut. organicu si legiloru scolari, la prea onor. ppresbiteru dlu Ioanu Hanni'a in Sibiiu.

Saliste in 7/19 Iuliu 1877.

Comitetulu parochialu gr. or. in contielegere cu par. ppresbiteru.

3—3

Concursu.

Pentru ocuparea duoru posturi de invetiatoriu la scól'a normale capitale din Sebesiu, se escrie prin acést'a concursu pána in 31 Iuliu a. c. st. v.

Emolumentele impreunate cu aceste posturi suntú: 300 fl. v. a. anualu, cari se solvescu in rate lunarie, si cuarteru liberu; iér' dupa doi ani de servitiu va cresce léfa cu 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá aceste posturi, au a-si asterne suplicele lor, instruite in sensulu statutului organicu, pána la terminulu disu, onoratului domnu ppresbiteru Ioanu Tipeiu in Sebesiu, si a documentá, ca au absolvatu celu putienu siese clase gimnasiale si cursulu teologicu.

S. Sebesiu, in 2 Iuliu 1877.

Comitetulu parochiale, in contielegere cu protopresbiterulu tractuale.

3—3

Publicatiune.

Subscrisulu si-a transpusu cancelari'a advocatuala dela Beinsiu la Sibiiu in strad'a Cisanadie Nr. 20.

Parteniu Cosm'a,

1—3

advocatu.

 Pentru orientare se face cunoscutu ca redactorulu acestei foi s'a reintorsu din caletoria sea.